

Το Ουέτσι Ρύου Καράτε (Uechi Ryu Karate - 上地流)

Το Ουέτσι Ρύου (Uechi-Ryu = Σχολή του Ουέτσι) είναι ένα από τρία παραδοσιακά συστήματα Καράτε της Οκινάουα (Okinawa). Πρόκειται για ένα σύστημα άοπλης μάχης με σαφείς ρίζες στο Νότιο Κινεζικό Κουνγκ-φου. Στο Οέτσι-Ρύου συνδυάζονται αρμονικά «σκληρές» και «μαλακές» τεχνικές εμπνευσμένες από τρία ζώα, την Τίγρη, το Γερανό και το Δράκο. Το Στυλ το έφερε στην Οκινάουα (Οκινάβα) ο διάσημος Μάστερ Κανμπούν Ουέτσι (Kanbun Uechi, 1877-1948) ο οποίος διέφυγε στην Κίνα προκειμένου να μελετήσει τις πολεμικές τέχνες της περιοχής Φουζού (Fuzhou) και για να αποφύγει την υποχρεωτική θητεία στον Ιαπωνικό στρατό. Μαθήτευσε για 7 χρόνια δίπλα στον Ταοϊστή μοναχό Σου Σι Βα (Shu Shi Wa, 1874-1926), από τον οποίο διδάχτηκε μια τέχνη την οποία ο ίδιος ο Κανμπούν Ουέτσι δεν είχε κατονομάσει επίσημα ποτέ, αλλά προτιμούσε να αναφέρεται σε αυτή με την απλή ονομασία «Πανγκάι-Νουν» (pangai-noon = μισό σκληρό - μισό μαλακό). Οι ικανότητές του στις πολεμικές τέχνες του επέτρεψαν, αν και μη Κινέζος, να ανοίξει δική του σχολή στην Κίνα το 1907. Η σχολή λειτούργησε μόνο 3 χρόνια, καθώς ένα ατυχές συμβάν υποχρέωσε τον Δάσκαλο Ουέτσι να αποχωρήσει και να επιστρέψει στην πατρίδα του. Ο Κανμπούν Ουέτσι επέστρεψε στη Οκινάουα το 1910 αποφασισμένος να μην διδάξει ξανά πολεμικές τέχνες και το 1921 μετανάστευσε στην Ιαπωνία, στην περιοχή της Οσάκα, στην πόλη Γουακαγιάμα για να εργαστεί ως εργάτης σε εργοστάσιο. Εκεί πείστηκε από τον συμπατριώτη του Ρυου-ύου Τομογιόσε (Ryuyu Tomoyosse ή Τομογογι στα Ιαπωνικά) να διδάξει και πάλι. Το 1947 ο Κανμπούν Ουέτσι μετακόμισε στο νησί Ισίμα κοντά στην Οκινάουα, όπου και απεβίωσε ένα χρόνο αργότερα. Οι μαθητές του αποφάσισαν τη μετονομασία του στυλ σε Ουέτσι Ρύου τη δεκαετία του 1940 προς τιμή του δασκάλου τους.

Το Ουέτσι Ρύου σήμερα αποτελεί ένα από τα δημοφιλέστερα παραδοσιακά στυλ Καράτε, διδάσκεται σε δεκάδες χώρες κι εξασκείται από χιλιάδες ασκούμενους στην παραδοσιακή, μη αγωνιστική του μορφή. Η διάδοση του Σπορ Καράτε, έχει κεντρίσει την προσοχή, ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων, χωρίς όμως ο αγωνιστικός προσανατολισμός ή η προοπτική συμμετοχής σε τουρνουά να επηρεάζουν τον τρόπο διδασκαλίας του Ουέτσι-Ρύου ή να αποτελούν προτεραιότητα σε κανένα παραδοσιακό Ντότζο (Dojo = Χώρος εξάσκησης και αυτοβελτίωσης/Σχολή πολεμικών τεχνών) (Βλ. Wikipedia "Η μετάβαση από το 唐手 (Τόντε/Καράτε) στο 空手 (Καράτε)"). Η ίδια παραδοσιακή, μη αθλητική και μη αγωνιστική/ανταγωνιστική γραμμή εξάσκησης ακολουθείται και στο "Αργώ Ντότζο".



Shu Shi Wa
1874 - 1926



Kanbun Uechi
1877 - 1947



**Ryuyu
Tomoyose**
1874 - 1960



Kanei Uechi
1911 - 1991

Σάντσιν ή αλλιώς εξάσκηση του «Σιδερένιου Σώματος»

Το Σάντσιν είναι μια μέθοδος δημιουργίας του «Σιδερένιου Σώματος». Στις Κινεζικές πολεμικές τέχνες το «Σιδερένιο Σώμα» είναι μέρος του Τσι Κονγκ (πρακτική συγχρονισμού αναπνοής, κίνησης και συγκέντρωσης με σκοπό τη σωματική εξάσκηση, την αυτοίαση και το διαλογισμό) που αποτελεί εργαλείο αυτοβελτίωσης. Ανάλογα με το στυλ μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για θεραπευτικούς σκοπούς. Είναι κυρίως «εσωτερική» άσκηση και αξιοποιεί τεχνικές «Τσι», αναπνοής, χαλάρωσης και σωματική κίνηση. Ωστόσο, συνοδεύεται πάντα και με κάποια μορφή «εξωτερική» άσκηση που μπορεί να περιλαμβάνει σκληραγώγηση των οστών, των μυών και άλλων ευάλωτων σημείων του σώματος. Το αποτέλεσμα είναι η συνολική ενδυνάμωση και η προετοιμασία του ασκούμενου να δεχτεί και να διαχειριστεί ένα χτύπημα ελαχιστοποιώντας σε πραγματικό χρόνο τις αρνητικές του συνέπειες.

Πληροφορίες: Αντώνης - 6934001212